

ниці-тѣ си, запрѣти на Петра и рече: Махни ся отъ прѣдъ мене, Сатано; защото не мислишь това което е Божіе, но това което е человѣческо.

- 34 И призва народъ-тѣ съ ученицы-тѣ си, и рече имъ: "Който ище да дойде вслѣдъ мене, нека ся отрече отъ себе си, и дигне
35 крѣсть-тѣ си и мѣя слѣдува. Защото, ^бкойто ище да упязи животъ-тѣ си, ще го изгуби; и който изгуби животъ-тѣ си заради мене,
36 и за евангеліе-то, той ще го упязи. Понеже какво ще ползува чловѣка, ако спечали всичкій-тѣ свѣтъ, и отщети ду-
37 шѣ-тѣ си? Или какво ще даде чловѣкъ
38 въ размѣнъ за душѣ-тѣ си? Защото, ^вкойто съ усрами за мене и за "думы-тѣ ми въ тойзи блуденъ и грѣшенъ родъ, и Сынъ чловѣческій ще ся усрами за него, когато дойде въ славѣ-тѣ на Отца си съ съезъ святы-тѣ ангелы.

ГЛАВА 9.

- 1 И казуваше имъ: "Истинѣ ви казувамъ, че има нѣкои отъ стоящы-тѣ тука, които нѣма да вкусятъ смъртъ, доклѣ не видятъ ^бцарство-то Божіе дошло въ силѣ.
2 И ^вслѣдъ шесть дни зема Исусъ Петра и Іакова и Іоанна, и възвозжа ги на горѣ высокъ на странѣ самы; и прѣобрази ся
3 прѣдъ тѣхъ. И дрехы-тѣ му станѣхъ лѣскавы, ^гтвърдѣ бѣлы като снѣгъ, каквыто бѣлиникъ на земѣ-тѣ не може да убѣди.
4 И яви имъ ся Ілія съ Моисея; и разго-
5 воряхъ ся съ Исуса. И отговори Петръ и казува на Исуса: Равви, добро е да сме тука; и да направимъ три шатры, за тебе еднѣ, и за Моисея еднѣ, и за Іліѣ еднѣ.
6 Защото не знаеше що да рече; понеже
7 бѣхъ уплашени. И облакъ ги засѣни; и гласъ дойде изъ облака който казуваше: Тойзи е Сынъ мой възлюбленный; слу-
8 шайте него. И внезапно като ся обзрихъхъ, не видѣхъ вече никого съезъ себе си, ос-
9 вѣнь Исуса самичкѣ. И ^дкогато слѣзува-хъ отъ горѣ-тѣ, зарѣча имъ да не ка-
зываютъ никому това що видѣхъ, освѣнь
10 мѣрты-тѣ. И задрѣжахъ слово-то въ себе си, като разыскахъ помежду си, що е
11 ^етова да възкрѣсне отъ мѣрты-тѣ. И пы-
тахъ го, и казувахъ: Защо казувать кни-
жници-тѣ че ^жтѣбѣва да дойде първомъ І-
12 лія? А той отвѣща и рече имъ: Истинѣ
че ще Ілія първомъ да дойде, и да устрои
всичко; и ^зкакъ е писано за Сына чло-
вѣческаго, че тѣбѣва да пострада много, ^и
13 да бѣде уничиженъ; Но казувамъ ви, ^иче

Ілія дойде, и сторихъ му каквото щѣхъ, както е писано за него.

- 14 И ^икато дойде при ученицы-тѣ, видѣ око-
ло тѣхъ народъ много, и книжници кои-
15 то ся прѣпирахъ съ тѣхъ. И тутакси всич-
кій народъ шомъ го видѣ, смая ся, и при-
16 текохъ та го поздравяхъ. И попыта
книжници-тѣ: Какво ся прѣпираете съ
17 тѣхъ. И ^котговори единъ отъ народа, и
рече: Учителю, доведохъ при тебе сына
18 си, който има духъ нѣмъ. И дѣто го прѣ-
хване, трѣшка го, и запѣня ся и скърца
съезъ жѣбы, и виѣпенѣва ся; и рѣкохъ на
твои-тѣ ученицы да испѣдятъ ^лбѣс-та, но
19 не могахъ. А той му отговори и рече:
О роде нѣвѣрный, до кога ще бѣдѣ съ
васъ? до кога ще вы тѣрпѣхъ? доведѣте
20 го при мене. И доведохъ го при него; и
^мкато го видѣ ^лбѣсний-та, тутакси духъ-тѣ
го покѣся, и той падѣ на земѣ-тѣ, и
21 валяше ся запѣненъ. И попыта Исусъ бащѣ
му: Колко врѣме е отъ какъ му станѣ
22 това? А той рече: Отъ дѣтство. И мно-
го пакти и въ огнь го хвърли и въ водѣ,
да го погуби; но ако можешъ нѣщо, смилѣ
23 ся на насъ, и помози ми. А Исусъ му
рече: Това, ^нако можешъ повѣрува, всич-
ко е възможно за тогози който вѣрува.
24 И тутакси на дѣте-то баща му извика съезъ
слъзы и казуваше: Вѣрувамъ, Господи,
25 помози на мое-то нѣвѣрство. А Исусъ
като видѣ че ся стича народъ, запрѣти
нечистому духу, и му казваше: Душе нѣ-
мый и глухый, азъ ти повелѣвамъ: Из-
лѣзь отъ него, и да не влѣзешъ вече въ
26 него. И ^одухъ-та като испища, и го покѣся
сильно, искочи, и ^пмолѣкъ-та станѣ като
мѣрты, така щото мнозина думахъ че у-
27 мрѣ. А Исусъ го хванѣ за рѣкѣ, и диг-
нѣ го, и ^итой станѣ.
28 И ^икогато влѣзе въ кѣщи, ученицы-тѣ
му пытахъ го на странѣ: Защо нѣмъ не
29 могахъ да го испѣдимъ? И рече имъ:
Тойзи родъ не може да излѣзе съ нищо
друго, освѣнь съ молитвѣ и постѣ.
30 И като излѣзохъ отъ тамъ, минувахъ
прѣзъ Галилеѣ, и не искаше да узнае
31 ^итова никой. "Защото учаше ученицы-тѣ
си, и казуваше имъ, че Сынъ чловѣче-
скій ще бѣде прѣдѣденъ въ рацѣ на че-
ловѣцы, и ще го убѣютъ; и слѣдъ като
го убѣютъ, въ третій-тѣ день ще възкрѣ-
32 сне. Но тѣ не разумѣвахъ думѣ-тѣ, и
боехъ ся да го попытать.
33 И ^идойде въ Капернаумъ, и когато влѣ-
зе въ кѣщи, пыташе ги: За какво ся раз-
34 говаряхте въ пѣть-тѣ помежду си? А тѣ
мълчехъ; защото, въ нѣтъ-тѣ бѣхъ ся

^г Мат. 10; 38. 16; 24. Лук. 9; 23. 14; 27.

^б Іоан. 12; 25.

^в Мат. 10; 33. Лук. 9; 26. 12; 9.

^г Визъ Рим. 1; 16. 2 Тим. 1; 8. 2; 12.

^а Мат. 16; 28. Лук. 9; 27.

^б Мат. 24; 30. 25; 31. Лук. 22; 18.

^в Мат. 17; 1. Лук. 9; 28.

^г Дан. 7; 9. Мат. 28; 3.

^д Мат. 17; 9.

^е Мат. 4; 5. Мат. 17; 10.

^ж Псал. 22; 6. Іса. 53; 2 и

^з Арг. Дан. 9; 26.

^и Лук. 23; 11. Фил. 2; 7.

^к Мат. 11; 14. 17; 12. Лук. 1; 17.

^л Мат. 17; 14. Лук. 9; 37.

^м Мат. 17; 14. Лук. 9; 38.

^н Гл. 1; 26. Лук. 9; 42.

^о Мат. 17; 20. Гл. 11; 23.

^п 17; 6. Іоан. 11; 40.

^и Мат. 17; 19.

^о Мат. 17; 22. Лук. 9; 44.

^п Мат. 18; 1. Лук. 9; 46. 22; 24.